Ч. 40. Середа 20 лютого (5 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. – Виборча реформа в Швайцариї. — Ювілей папи Льва XIII.)

На вчерашнім засіданю палати послів вела ся дальше подрібна буджетова дебата. Промовляли між иншими пос. Кос, Лупул, Верзенясі і ин. Раджено над торговлею збіжем на речинець. Вчера відбуло ся також довше засіданє кола польского.

В Швайцариї домагают ся реформи виборчої. Коли Швайцария укладала свою звязкову конституцию було там понятє гостинности дуже широке, чужоземців було мало і до місцевих справ не мішались, а й не було ще завзятої борби о хліб, о заробок. Тогди то й ухвалено, що чужоземці, котрі постійно замешкали в краю та й ще набули недвижимости, або провадять якийсь промисл, можуть голосувати при вибор депутованих до национального союза, а до кантональних там, де на тоє згодять ся кантони. З часом відносини змінились. Наплило до краю множество чужоземців, особливо робітників. Социялісти начали улегчати їм набуванє сякої-такої недвижимости, щоби лиш могли мати голос і вийшло з того що ті чужоземції начали набирати все більший вплив на справи краєві. Наслідком того людність сільска, більше консервативна від міскої, начала домагати ся віднятя права виборчого всім осівшим чужоземцям. Треба знати, що в Швайцариї на кождих 10 тисяч горожан припадає один депутований, тож все перед виборами обчисляє ся людність і кождій місцевости признає ся відповідне число депутованих, при чім і надвишка над 5.000 уважає ся за десять тисяч. Коли би увзгляднено бажанє сільскої людности, то стратила би міста: Цюрих 4 мандати, Базилея 3, Женева 5, Ст. Ґаллен, Тесін, Бат по 2, так що разом число депутованих зменшилось би о 20. Борба о то вже нині так закипіла, що приходить до живих конфліктів між міщанами а селянами, в самім Берні відбувають ся бурні демонстрациї, а сам национальний Союз так порізнив ся, що навіть єго президент Адор подав ся до димисиї.

Нині відбуває ся у Ватикані головне торжество ювілейне в 25-ті роковини коронациї папи Льва XIII. Австрия, Франция, Іспанія і Портуґалія, що удержують яко католицкі держави амбасадорів при апостольскій столици, не вислали ніяких умисних посольств, лише амбасадори зложать нині в руки папи власноручні письма з желанями своїх володітелів. Держави, що удержують лише послів при Ватикані, як Пруси, Бавария і Бельґія, вислали надзвичайних послів. Цар поручив свому резидентови при Ватикані п. Ґубастововн, аби вручив папі письмо з желанями. Румуньский король мав вислати латиньского архієпископа з Букарешту. Всї амбасадори і надзвичайні посли появлять ся в окруженю численних і сьвітлих дружин.

Новинки.

Львів дня 4-го марта 1902.

— **Впреосьв. митрополит Шептицкий** виїде сими днями до Відня на конференцию епископів, де перебуде імовірно два тиждні.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує, що з днем 1-го марта с. р. привернено загальний рух на шляху Борки великі-Грималів.

— **Шевченкові вечерниці** — устроєні в неділю товариством львівских ремісників „Зоря“ — випали під кождим взглядом величаво. Вечерниці відбули ся в великій сали „Народного Дому“. Саля і ґалериї битком заповнили ся публикою, переважно ремісниками. Вступне слово виголосив п. В. Шевчук. Глубоке вражінє на присутних викликали декламациї п. Корнила Устияновича. Музикально-вокальна часть концерту випала гарно так в сольових, як хоральних і орхестральних точках. Вечерниці покінчили ся відсьпіванєм народного гимну „Ще не вмерла Україна“.

— **Руске касино в Сокали** устроює дня 9 марта в сали „Сокола“ аматорске представленє. Аматори відограють комедию в 1 акті Григория Григоркевича „Таго на заручинах“. Опісля буде концерт з такою проґрамою: 1. Лаврівский: „Осінь“, міш. хор. 2. Шевченко: „Гамалія“, декламация. 3. Марковский: „Дай покій“, міш. хор з орхестрою. 4. Нижанковский: „Минули літа молодії“, сопр. сольо в супр. скрипки. 5. Юрій Федькович: „Довбош“, декл. 6. Лисенко: Фінал з 1 акту опери

---

30) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

ТОМ ДРУГИЙ.

Глава перша.

Сонце було зайшло, а нічна пітьма вкрила місто померших.

Понад долиною королївских гробів сьвітив місяць а камінє скалистих стін яру кидало різко визначну тїнь. На дворі було так пусто, що аж ляк брав, а все-таки було більше житя, як в часї полудня, бо тепер снували ся тихенько по нічнім воздусї лилики мов би чорні шовкові нитки, сови лїтали, розтягнувши широко крила, а шакалї бігали попід стінки малими громадками, один за другим. Від часу до часу понеслось серед тихої ночи поганє гавканє або якесь, подібне до сьміху, скомленє гієни.

Та й житє людий в долинї гробів ще не зовсім було притихло.

З печери чарівниці Гект добувало ся слабоньке сьвітло, а перед хатою парашіта горіла ватра, до котрої бабуся недужої Уарди докладала від часу до часу по куснику сушеного гною.

Перед хатою сиділо двох людий і мовчки дивили ся на слабу поломінь, котра при сьвітлї місяця виглядала якоюсь темною мов би нечистою, а третий, батько Уарди, патрошив великого барана, котрому відрізав був голову.

— А то шакалї виють! — відозвав ся старший парашіт, поправляючи на собі і натягаючи більше на плечі подерту брунатну бавовняну хустку, котру, задля холоду і роси в ночи, взяв був на себе.

— Они вітрять сьвіже мясо, — сказав на то лїкар Небзехт. — Киньте їм опісля бебехи; чвертки і похребтину можете спечи. А ти возьму виріж серце, — але осторожно. Ось оно! Зьвіря було велике.

Небзехт взяв в руки серце барана і придивляв ся єму з великою увагою. Старий парашіт споглядав при тім боязько на него, і сказав:

— Я тобі обіцяв зробити для тебе, що зажадаєш, коли менї малу вилїчиш; але ти жадаєш від мене неможливого.

— Неможливого? спитав лїкар. — Чому неможливого? Таже ти буваєш в домі бальзамця. Роби щось коло канопів [1]). Положи отсе серце в збанок а вийми за то з него людске. Нїхто — нїхто того не добачить. То прецї не потребує бути завтра або позавтру. Зажди на добру нагоду. Твій син може за мої гроші купувати що дня барана і різати єго, аж доки не удасть ся. Твоя внучка подужає борзо, скоро лиш буде добре живити ся мясом. Май лиш відвагу!

— Та я не бою ся небезпечности, — сказав на то старий, — але якже менї красти якомусь помершому житє на тамтім сьвіті! А відтак! Я жив в нуждї і ганьбі та богато літ, — нїхто їх не числив за мене, — робив то, що заповіди постановляють, щоби мене на тамтім сьвіті признали за праведного, та щоби я за все то, чого не зазнав на сїм сьвітї, дістав ся на поля Аалу і до лодки сонця. Ти добрий і щирий. Як же ти можеш задля якоїсь примхи позбавляти якогось чоловіка блаженности, котрий через ціле своє житє не зазнав щастя і тобі нїчого злого не зробив?

— На що менї серця, — сказав на то лїкар, — ти того не можеш розуміти, — але коли менї єго вистараєш ся, то поможеш великому і пожиточному дїлу. Примх у мене

---

[1]) Канопами звали ся посудини (вази, збанки) з глини, ваппякового каменя або алябастру, в котрих зберігали ся внутренности Єгиптян, з котрих зроблено мумії. Ті посудини представляли чотирох добрих духів смерти і длятого кожду канопу накривано покришкою, на котрій була з'ображена голова того духа, котрому посудина була присьвячена. Один з тих духів, Амзет (єго покровителькою була богиня Ізіс), мав людску голову; Гапі (покровителька Нефтіс) мав голову малпи; Туамутеф (покровителька Нейт) мав голову шакаля, а четвертий Хебзеннуф (покровителька Сельк), мав голову кригульця. В однїй християньскій, коптийскій рукописи взиває ся замість тих божків вже чотирох архангелів.

„Різдвяна ніч“, міш. хор з оркестрою. 7. Шевченко: „Причинна“ декл. 8. Лисенко: а) „Ой у полі три криниченьки“, б) „На городї калинонька“, хор. 9. Колесса: а) „Вулиця“ і б) „Шумить гудить діброва“, міш. хор. Початок о 7 год. вечером. Крісло 3 К. партер 80 с.

— **Los von Rom!** Державна прокураторія видала карний процес Леопольдови Кінєрови, кураторови евангелицкої громади Дорнфельд коло Львова за ширене агітації „Проч з Римом“. Кінєр агітував забороненими в Австриї брошурками, котрі ширив при помочи свого 7-лїтного сина, ученика народної школи.

— **Снїги, дощі і бурі** сильно доскують жителям західних станів Спол. Держав північної Америки. В околиці Лїтл Рак. Арк. цїлий тиждень падав снїг з дощем. Міста, місточка і плодородні долини позаливані; шкода виносить поверх 400 тисяч долярів. В Огайо упали місцями великі снїги і перервали комунїкацию; в Сан Франціско скажелїла велика буря, яка так в пристани, як і в місті наробила безліч пакости. Навіть в полудневій Калїфорнії падають снїги, а небувала буря нищить помаранчеві огороди.

— **З судової салї.** Перед карним трибуналом у Львові відбув ся на днях процес против аптикаря Вевюрского і двох фармацевтів, Вітвицкого і Кольгеппа. Вітвицкий ставав обжалований за се, що минувшого року замість „дитинячого медку„ видав з аптики отрую, від якої номер 5-лїтний синок дра Півля. Кольгеппа обжалувала прокураторія за полишене в мисцї заміщаної отруї, а аптикаря Вевюрского за недогляд аптики. По переслуханю обжалованих і сьвідків, а головно дра Півля, трибунал засудив Вітвицкого на два місяцї арешту, з постом що тиждня, і на погребові кошти дитини, в висоті 186 К.

— **Померли:** О. Юстин Лучаківский, парох Плавя, дек. скільского, дня 28 лютого, в 61-ім роцї житя, а в 37-ім сьвященьства; — о. Дионизий Добряньский, парох-ювилат в Ждинї, бичского деканата, в 77-ім роцї житя, а 52-ім сьвященьства; — о. Петро Соловій, парох в Покрівцях, стрийского деканата, в Меранї, в 39-ім роцї житя, а 12-ім сьвященьства.

Телеграми.

Відень 4 марта. Вчера відбула ся кількогодинна рада мінїстрів під проводом дра Кербера.

Рим 4 марта. Урядова часопись оголошує, що король не приймив димісиї кабінету і що парлямент буде на ново скликаний на день 10 с. м.

Софія 4 марта. Вибори до собранія відбули ся в цїлім краю дуже спокійно. Після дотеперішних вістий вибрано 97 сторонників правительства, а 70 опозицийних.

Льондон 4 марта. Розійшла ся вчера поголоска про смерть Сесиля Родеса.

Триєст 14 марта. В ночи з недїлї на понедїлок прийшло до забуреня. Кількох людий напало на войскову патрулю. Двох виновників, Дальматинцїв Сулку і Йонаса арештовано.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нїкому.

В. в Більчу зол.: Городник, коли хоче в місті отворити собі город, і вивісити на нїм вивіску та продавати городнину на місті, не потребує більше нїчого зробити, лиш повідомити о тім старосто на письмі (стемпель 1 К.) Другі городники не можуть єму того заборонити. — **Юрик Кол.:** До маринарки ми би не радили, бо насамперед до академії в Реці (Fiume) не приймуть, позаяк там треба мати бодай 4 кляси шкіл середних, а знов вступати на молодця корабельного (що до першого і другого, інформациї про услівя в календари: „Товариш“ стор. 119 і 120), також не оплатить ся раз длятого, що вигляди підофіцира на будучність малі, а по друге, що хлопець, пішовши в сьвіт далеко, і то ще до маринарки, може дуже легко змарнувати ся. Маринарка в низшім станї добра лиш для тих, що з надморских сторін, і увикли вже, так сказати би з природи до житя на мори; инші дуже легко марнують ся і фізично і морально. Далеко лїпше було би то, що й Вам подобає ся, — на біксенмахера. Але в такім случаю мусів би хлопець вже тепер вступити на науку до якогось рушникаря, не конче аж до Відня, (хоч було би о стілько лїпше, що вивчив би ся нїмецкого язика; але то знов о стілько труднїйше, що годі би Вам єго там де примістити і мати надзір); можна би й у Львові, у Дзїковского. Він би мусів там визволити ся ще перед часом, коли би мав ставити ся до войска, а по визволеню нехай би вступив до артилериї. Туть відбувши через кілька місяців свою звичайну науку войскову при батериї, пішов би до варстату, а відтак міг би старати ся піти до арсеналу у Відни, на кошт державний. Опісля став би біксенмахером, і мав би забезпечену добру будучність, бо такі люди і у войску завсїгди потрібні, а мало їх єсть і можуть для цивільних робітнїв. Звідайте ще може у якого войскового, як би можна у якогось офіцира від артилериї, або й якого иншого; може також у якого біксенмахера, коли єсть якийсь інтелїгентний на місци. — **Макс. Чм. в Козові:** Найлїпше було би, як би Ви приїхали з дитиною до Львова до дитинячого шпиталику сьв. Софії при ул. Личаківскій коло костела сьв. Антонія напроти пристанку трамваю електричного і там звідали ся у до-

---

нема, бо з мене преці нїякий дармоїд. А що до твоєї блаженности, то тим не жури ся. Я єрей, і беру твоє дїло і єго наслїдки на себе; на себе, чуєш! Кажу тобі яко єрей, що то добре, чого я від тебе жадаю, а коли судиї по смерти будуть тебе питати: Длячого ти взяв серце чоловіка з канопи? — то ти скажи їм: Бо Небзехт, той єрей, казав менї і обіцяв взяти на себе одвічальність за той вчинок.

Старий дивив ся здивований в землю, а лікар ще більше старав ся єго намовити:

— А коли то зробиш, що я хочу, то, то я присягаю ся тобі, що постараю ся о то, щоби твоїй мумії, коли помреш, дати всї амулєти, та й сам напишу тобі книжку о виходї на день [2]), і кажу єї завинути [3]) тобі до мумії, як якому вельможі. То додасть тобі сили проти всїх злих духів, і тебе впустять до сьвітлицї подвійної, нагороджаючої і карнючої справедливости та и признають тебе блаженним.

Але украдене серця зробить вагу моїх гріхів ще тяжшою, коли моє власне серце будуть важити — сказав старий і зітхнув важко.

Небзехт надумав ся хвильку а відтак сказав:

— Я тобі дам письмо, в котрім посьвідчу, що я велїв тобі украсти. Ти дай собі єго зашити в торбинку, котру будеш носити на шиї і з котрою кажеш себе похоронити. Коли відтак Тегуті, оборонець душі підойме ся оправдувати тебе перед Озірісом і судиями померших [4]), то подаш єму то письмо. Він єго прочитає і тебе признають праведним.

— Я не знаю ся на письмі — замуркотів старий а по єго голосї можна було пізнати легоньку недовірчивість.

— Але я тобі присягаю ся на девять великих богів, що не напишу на карточцї нїчого, лиш то, що тобі обіцяв. Я признаю ся, що я, єрей Небзехт, казав тобі взяти серце і що твоя вина то моя.

— То принеси менї письмо — замуркотів старий.

Лікар обтер собі піт з чола, подав парашітови руку і сказав:

Завтра дістанеш то письмо, а я не відступлю ся від твоєї внучки, аж она подужає.

Вояк, що за той час розрізував барана на куспї, не чув нїчого з тої розмови. Він застромив чвертку на деревляний рожен і держав єї над огнем, щоби пекла ся. Шакалї завили ще голоснїйше, коли запах стопленого товщу розніс ся по воздусї, а старий дивлячись на печеню забув на ту страшну задачу, якої він підняв ся. Вже рік минав, як у него дома нїхто мяса не видів.

Лікар Небзехт, кусаючи сам лиш кусник хлїба, дивив ся як тамті заїдали. Они рвали мясо від кісток а именно вояк їв так як би якийсь нажерливий зьвір. Чути було, як він хрупав, мов би кіпь при жолобі, а душу єрея взяла від того аж відраза.

— Змислові люди — сказав він сам до себе — зьвірята зі самосьвідомостию! А всетаки люди. Дивна річ! Держать ся невідлучно змислового сьвіта, а преці о скілько більше рвуть ся они до надзмислового як ми, о скілько більше єсть то їх свойством як нашим.

— Хочеш мяса? — відозвав ся вояк, котрий побачив, що лікар рушає губами, вирвав кусень печені з чвертки, котру обгризав, і подав єї лікареви.

Той відступив ся, бо захланні очи, блискучі зуби і темні черти лиця того чоловіка перепудили єго. При тім прийшла єму на гадку делїкатна біленька недужа онтам на маті і єму насунулось питанє на уста:

— Чи тота дївчина, тота Уарда то твоя власна дитина?

Вояк вдарив ся в груди і сказав: Так певно, як король Рамзес єсть сином Сетіго.

Коли мужчини повечеряли та й з'їли тоті паляницї, що їх подала їм парашітова жінка, щоби они ними також пообтирали собі пальцї від товщу, вояк котрому в єго слабім мозку все ще звучало питанє лікаря зітхнув глубоко і відозвав ся:

— Єї матір була чужинкою. Она вивела ту білу голубку у вороняччім гнїздї.

— З котрогож краю походила твоя жінка? — спитав лікар.

— Того я не знаю — відповів вояк.

— А тиж єї не питав, звідки она родом; таже то преці була твоя жінка.

— Питати питав; але що она могла менї сказати? — То дивна і довга історія.

— Все одно, лиш розповідай — просив Небзехт. — Ніч довга а я волю слухати як говорити. Але насамперед ще загляну до нашої недужої.

Коли лікар переконав ся, що Уарда спить спокійно і правильно віддихає, сїв собі знову коло батька і сина, а сей став розповідати:

„Тому вже дуже давно. Ще жив король Сетї; але Рамзес заступав єго, а я тогди вернув був домів з півночи. Мене післали були до робітників, що мали будувати кріпость в Зоанї, Рамзесовім містї [5]). Мене зробили на-

---

[2]) Такий заголовок має перша частина т. зв. книги померших.

[3]) Виписи з книги померших привязувано муміям обвивками до ноги або під паху; иноді кладено книгу померших до домовини під мумію або побіч неї.

[4]) Рисунок до 125-ої глави книги померших представляє, як відбував ся суд померших після віри Єгиптиян. На тронї під бальдахіном сидить найвисший судия Озіріс, а коло него 42 радників судиїв. В сьвітлици стоїть вага, а єї язичка пильнує малпа з песьою головою, сьвяте зьвіря божка Тота або Тегуті. На однїй тарілцї ваги лежить серце помершого, на другій образ богинї правди, котра приводить душу до сьвітлицї, де мае ся суд відбути. Тот пише протокол. Душа присягає ся, що не допустила ся 42 смертельних гріхів, а коли судиї осудять, що то правда, то називають душу „маа херу“, т. є. „говоряча правду“ і тим признають єї блаженною. Душа дістає тогди назад своє серце і виростає до нового божественного житя.

[5]) Місто, про котре єсть згадка в біблїї.

ктора Шрама дуже зручного оператора. Той би Вам найлїпше порадив. Зробіть так і старавте ся бути рано перед 10 год. Ми навгадь не можемо нічого сказати, а скоро би лікар сказав, що можна, то найлїпше було би здатись на дра Шрама. — **Ч. Я. К.**: Найлїпше порадити ся лікаря, бо здаєсь, що у Вас нежит (катар) кишок. Лікар мусить Вас оглянути, докладно обслухати, обпукати і обмацати, мусить видїти і розслїдити урину (моч) а тогди скаже що єсть і що робити. А поки що не їжте ніяких тяжких і трудно стравних страв, анї мяса, анї товстих річий. Лїпше віджалувати 4 К. і заплатити лікареви та вилїчити ся, як опісля калїкувати ціле житє аб й перед часом попращати ся зі сьвітом. — **Секр. Блк.**: Найлїпше і то конче порадити ся лікаря. Прочитайте собі попередну відповідь. Може бути, що у Вас ще єсть і якась хороба ниркова. Все то може оцінити і пізнати лиш лікар, коли Вас огляне. На здогад годі що радити. — **М. К. в Триб. к. Г.**: Листовно не порадить Вам ніякий лікар, бо то річ просто неможлива, а лікар котрий не видївши недужої дитини хотїв би подавати раду, мусїв би хиба бути не совістним. Добрим лікарем від дитинячих недуг у Львові єсть др. Кухарский, площа Академічна ч. 1. Конвульсиї у дитини часто минають самі від себе, а коли Вам вже лікар казав купати то робіть так. — **М. Ґ. в Гусятинї**: Фабрика не продає по однїй машинцї але гуртом. Таку машинку можете купити на складї у аптик. Миколяша у Львові але подайте якої системи, бо машинка машинцї не рівна хоч би й з перериваним током. — **Ярема**: Ви, здаєсь, щось зле прочитали або зле зрозуміли. В Канадї така нужда, що наші люди звідтам втікають. Правда, що туди виїхало давнїйше кількох сьвящеників та й учителїв народних, але то були такі, котрих або потягало непосидюще житє, або котрі так само як і наші селяни, гадали, що знайдуть там зараз рай. Туди ніхто і на ніяких услівях не висилає. Лїпше сидїти дома і не рипати ся. Подайте в котрім числї і з котрого дня Ви то вичитали. — **Авд. в Гл.**: Коли не хочете: „Illustr. Pols. — то такої, як Interessant. Blatt не ма.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Надіслане

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1.	Книга довжників . . .	аркуш	по	10	сот.
2.	Замкненя місячні .	2 аркуші	„	5	„
3.	Інвентар довжників .	аркуш	„	5	„
4.	„ вкладників .	„	„	5	„
5.	„ уділів . . .	„	„	5	„
6.	Книга головна . . .	„	„	10	„
7.	„ ліквідацийна .	„	„	10	„
8.	„ вкладок щадничих	„	„	10	„
9.	„ уділів членьских	„	„	10	„
10.	Реєстр членів	„	„	10	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

— **„Товариша“** ілюстрований календар на 1902 р, можна дістати у всїх складах „Народної Торговлї“ по цїнї 1 К.

ставником над шістьома людьми, самими Аму з племени Євреїв [6]), котрим Рамзес таки добре тикав пальцями в очи. Межи робітниками були сини богатих властителїв стад, бо то, бачиш, при набираню людий не питали: „Що ти маєш?“ але: „З якого ти племени? Треба було кінчити роботи около кріпости і канал, що мав сполучити Ніль з очеретовим морем, а король, котрому нехай житє процвитає та боги нехай дадуть єму всего блага і сили, забрав був молодих людий з Єгипту з собою на війну та казав приставити до роботи Аму, що суть споріднені з єго ворогами на всходї. В Ґосенї то був рай, бо то красний край і всего там подостатком, і збіжа і паші, і городнини і риб та дробу, а менї діставало ся все що найлїпше, бо межи моїми шістьома людьми було двох маминих синів, котрим родичі посилали неодин кусень срібла. Кождий любить свої дїти, але Євреї люблять їх більше як инші люди. Ми мали що дня доставити визначене число цеглы, отже я помагав тим хлопцям, коли сонце припікало, і я за годину зробив більше, як они за три, бо я сильний, а тогди був ще сильнїйший як нинї.

„Аж ось прийшов час, коли мене мали змінити. Я мусїв вертати назад до Теб до тих робітників, що їх полонили у війнї, а котрі мали будувати онту велику сьвятиню Амона. А що я приніс домів чимало гроша, а на скінчене великої сьвятинї короля богів треба було ще якийсь час зачекати, то я задумув оженити ся; але не з Єгиптянкою. Парашітских доньок було досить, але я хотїв раз видобути ся з тої проклятої касти батька, а то я знав, що другі дївчата тут боять ся нашої нечистоти. В долїшнім краю було менї лїпше, і не одна женщина Аму або Шафу заходила охотно до мого намету. Отже я постановив собі вже наперед пошукати собі якої Азийки.

„Кілька разів приводили полонені дївчата на продаж, але они менї або таки зовсїм не сподобали ся, або були за дорогі.

„Тимчасом гроші минали ся, бо ми по роботї не жалували собі і уживали. Таже і на передмістю, де мешкали чужинцї, було досить і танечниць.

„Аж ось, а то було як-раз в часї сьвята сходів [7]), прийшов новий транспорт военних плїнників, а межи ними і богато жінок, котрих продавано коло великої пристани тому, хто дасть більше. За красні і молоді плачено дорого, але й старші були для мене за дорогі.

На самім послїдку вивели якусь слїпу жінку, а другу суху, що була німа, як то купуючим сказав той, що продавав, хоч він звичайно страшенно вихвалював плїнницї. У слїпої були здорові руки, і єї купив якийсь шинкар, у котрого она ще й до нинї меле на жорнах; — німа мала дитинку на руках і ніхто не годен би був сказати, чи она стара, чи молода. Виглядала так, як би вже лежала в домовинї, а то маленьке, як би й собі наставилось за нею в могилу. А до того ще й волосє у неї було руде, таке руде, що аж червоне, чисто Тифонова краска. Але біле як снїг єї лице не виглядало на зле, хоч і не на добре; лиш було таке утомлене, як би перед смертию. По єї білих раменах ішли синї жили мовби темні шнурки, а руки звисали їй як би омлїлї, а на них висїла дитинка. Коли подує вітер, подумав я собі, то здмухне єї разом з єї дитинкою.

(Дальше буде).

---

[6]) Аму був то семітский нарід. Про Євреїв або жидів знаходить ся згадка і на египетских памятниках.

[7]) Велике сьвято в честь божка Амона=Хем.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1. 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінона 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глїбова**: Байки 10 с. ***Днїпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олїмпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповідання** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с, опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до біблїотек шкільних.

Дістати можна в книгарнї Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропіґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского
Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3-4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величина 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Карачч'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвідо Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся зише за послїплатою вже офранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).